

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **X**, státní příslušnost X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Lecnínová 3033/7, Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2022, č. j. OAM-14062-8/ZR-2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný žalobci zrušil přechodný pobyt občana EU podle § 87d odst. 2 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „cizinecký zákon“). Současně podle § 87d odst. 3 téhož zákona byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, tím že kontinuálně opakovaně páchá úmyslnou trestnou činnost, za kterou je soudem České republiky pravomocně odsouzen. To osvědčuje zejména pravomocný rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 3. 5. 2022, č. j. 5 T 20/2018-9775, kterým byl žalobce odsouzen podle § 348 odst. 3 tr. z. k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců a podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. z. byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou k trestu propadnutí peněžitě náhrady a propadnutí věci, neboť jako člen organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 129 tr. z. se dopustil spáchání zločinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. z. Tohoto zvláště závažného zločinu se podle výroku soudu dopustil tak, že v průběhu roku 2016 vznikla organizovaná skupina osob s působností nejen na území ČR, ale také minimálně na území Ukrajiny a Indonésie, za účelem umožnění neoprávněného pobytu cizinců přicházejících do schengenského prostoru ze zemí, které nejsou členy EU, následně jejich zaměstnávání a k tomu zajišťující legalizaci jejich pobytu na území schengenského prostoru výrobou padělaných ID karet Rumunska, Polské republiky a Litevské republiky, které za různé finanční částky, průměrně ve výši 300 EUR, předávaly konečným držitelům nejen na území ČR, ale také na území Ukrajiny. Organizovaná skupina fungovala a byla koordinována tak, že cizinci požadující zaměstnání v ČR si po zjištění kontaktních údajů, buď prostřednictvím svých známých nebo z veřejně přístupných zdrojů, na osoby této organizované skupiny pobývající v cizině, mezi kterými minimálně figuroval X, nar. 1993, a X, nar. 1993, a dále doposud neztotožněné osoby pod jménem X, X a X, kdy posledně jmenovaný zároveň zajišťoval dopravu cizinců do ČR, a které tyto prvotní požadavky postoupily na další členy organizované skupiny již s pobytem v ČR, a to na osoby obžalovaných X, X, X a X, zajišťující zejména zaměstnání a ubytování cizinců, a pro účely zprostředkování zaměstnání v ČR a s tím související legalizaci jejich pobytu požadovaly fotografie a kopie platných cestovních dokladů s osobními údaji žadatelů, které za účelem výroby padělaných ID karet Rumunska, Polské republiky a Litevské republiky buď osobně nebo prostřednictvím datových a telekomunikačních kanálů předávaly obžalovanému X, a který buď opět osobně či prostřednictvím stejných datových a komunikačních kanálů, nebo dále i prostřednictvím obžalovaného X či obžalovaného X, je předložil konečnému výrobcí těchto karet obžalovaným X a X a po jejich vyhotovení je zpětně stejnou cestou obžalovaný X či obžalovaný X předali obžalovanému X, případně osobě jménem X, kteří je dále distribuovali buď prostřednictvím obžalovaného X a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

obžalované X či obžalovaného X nebo obžalované X konečným žadatelům, přičemž v období, kdy obžalovaný X pobýval v Indonésii na ostrově Bali, instruoval v souvislosti s výrobou dokladů obžalovaného X, kterého nejprve obžalovaný X obeznámil se zařízením na výrobu dokladů a poté jej samotného doklady naučil vyrábět, když zejména pro tyto cizince na základě uzavřených smluv se společností EDOKS WORK s.r.o., IČ: 04074033, zprostředkovával zaměstnání jednatel společnosti obžalovaný X, dále prostřednictvím pobočky společnosti ALMAX WORK, družstvo, IČ: 281783386, na adrese Janáčkova 1883/62, Plzeň, s níž zejména spolupracovali obžalovaný X a X, dále RICH SERVICE s.r.o., IČ: 3382869, kde působil jako koordinátor obžalovaný X, a to u různých zaměstnavatelů v ČR, zejména v provozovnách společností ALIMPEX FOOD a.s., IČ: 47115807, dále dříve UNITED BAKERIES a.s., nyní OLBAK a.s., IČ: 28975031, dále Daikin Industries Czech Republic s.r.o., IČ: 26357895, dále MD ELEKTRONIK spol. s.r.o., IČ: 45352585, dále FAURECIA PLZEŇ, s.r.o., IČ: 29164516, u podnikající fyzické osoby X, IČ: X, a dalších společnostech, přičemž pro tyto cizince s místem zaměstnání v Praze ubytování zároveň zajišťovala obžalovaná X v ubytovně provozované na adrese K Dálnici 256/87, Praha, jako jednatelka společnosti MARIJA s.r.o., IČ: 26142856, a pro cizince s místem zaměstnání v Plzni toto ubytování zajišťovali obžalovaná X a obžalovaný X převážně na adresách Husova 2797/21 A, Koperníkova 14, a Riegrova 15, vše Plzeň, a tímto popsáním a zadokumentovaným způsobem obžalovaný X a obžalovaný X v místě bydliště X X na zařízení ve vlastnictví obžalovaného X, vyrobili padělané doklady, které v ČR prostřednictvím obžalovaných X, X, X, X, X, X a X distribuovali, takto opatřili pro žadatele o zaměstnání a pobyt v ČR padělané ID karty Rumunska, Polské republiky a Litevské republiky, které tyto žadatele předkládali jako pravé, přičemž některé z těchto vyrobených padělaných dokladů zároveň zasílali na Ukrajinu prostřednictvím osob dovážejících žadatele z ciziny do ČR, kde byly žadatelům rovněž předávány.

3. V uvedeném rozsudku je popsáno celkově 27 útoků na zákonem chráněný zájem společnosti, kterých se žalobce dopustil buď sám, nebo ve spolupráci s ostatními spolupachateli, a za které byl odsouzen.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

4. Žalobce ve své žalobě předně cituje § 83 cizineckého zákona a konstatuje, že jeho odst. 1 písm. b) je velice vágní, neurčitý a protiústavní.
5. Poté žalobce namítá, že žalovaný dostatečně nevysvětlil, proč v posuzované věci měl být závažným způsobem narušen veřejný pořádek; kromě zmínky o odsouzení za trestný čin v podstatě neuvedl ničeho. Navíc nedošlo k narušení veřejného pořádku, které by bylo závažné. Žalovaný nerespektoval judikaturu Nejvyššího správního soudu a pojem závažné narušení veřejného pořádku vyložil svévolně a velmi široce. Výslovně žalobce poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151. K tomu žalobce uvádí, že tato judikatura nebyla v posuzované věci respektována, neboť *nebyly zohledněny okolnosti života cizince X, mimo jiné také to, že má českou manželku, že pracuje, má stále zaměstnání a dluhy se snaží řešit zejména insolvenčí.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

6. Žalovaný namítá, že se žalovaný nevypořádal s tím, že zde žalobce bydlí, má zde partnerku a nezletilé dítě a veškerou rodinu a zázemí, vykonává zde práci, navíc je občan EU. Není v zájmu České republiky rozdělovat rodinu a rušit přechodný pobyt žalobce.
7. Žalobce nepáchá dlouhodobě závažnou trestnou činnost, v roce 2016 spáchal trestný čin, za který byl pravomocně odsouzen. Ve výpisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob je pouze jeden záznam. Žalobce se narodil X a má X všechny své příbuzné. Občanství má X, ale v X nikdy nežil a nemá tam žádné příbuzné a ani žádné přátele. V důsledku napadeného rozhodnutí by mohl být vystaven situaci, kdy bude odloučen od rodiny, kterou v České republice má, a bude vystaven ohrožení života, protože by se musel vrátit do rodné X, která je v současnosti bojovou zónou a pravděpodobně by musel narukovat do vojenské služby, jelikož má i X občanství.
8. Závěrem žalobce zdůrazňuje, že soud mu nenařídil nepodmíněný výkon trestu odnětí svobody a naopak byl podmíněně propuštěn z trestu odnětí svobody z takzvané volné nohy.
9. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popírá oprávněnost podané žaloby a přichází s obdobnou argumentací jako v žalobou napadeném rozhodnutí.
11. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
14. Žaloba není důvodná.
15. Podle § 87d odst. 2 písm. d) cizineckého zákona *Ministerstvo rozhodnutím zruší přechodný pobyt na území občanu Evropské unie, jestliže ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění, za podmínky, že rozhodnutí o zrušení přechodného pobytu na území bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života občana Evropské unie.*
16. Pokud jde o námitku, že § 83 odst. 1 písm. b) cizineckého zákona je velice vágní, neurčitý a protiústavní, nezbyvá soudu než konstatovat, že v posuzované věci žalovaný správní orgán toto ustanovení vůbec neaplikoval. Tato námitka tak míří zcela mimo předmět řízení. Soud proto nemá žádný prostor ani důvod se touto námitkou věcně zabývat.
17. Obdobné platí i pro námitku, že nebyly zohledněny okolnosti života cizince X. Osoba jménem X v posuzované věci vůbec a nijak nefigurovala. Je proto nesrozumitelné, co předmětnou námitkou žalobce vlastně namítá. Vzhledem k nesrozumitelnosti námitky se jí soud nemůže věcně zabývat.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

18. K námitkám týkajícím se veřejného pořádku soud konstatuje, že nesouhlasí s žalobcem, že žalovaný nevymezil pojem veřejný pořádek či závažné narušení veřejného pořádku a že nevysvětlil, jak v posuzované věci žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Soud má za to, že žalovaný především na str. 11-12 napadeného rozhodnutí vymezil pojem závažné narušení veřejného pořádku (a to přiléhavě i s využitím judikatury Nejvyššího správního soudu) a vysvětlil, proč jednání žalobce je tomuto pojmu podřaditelné. Zejména vyzdvihl opakovanost jednání žalobce (jednalo se o odsouzení za 27 útoků na zájem chráněný trestním zákoníkem), zabýval se charakterem trestné činnosti žalobce a zabýval se i závažností trestné činnosti žalobce (např. poukázal na to a vysvětlil, že padělání dokladu je závažnější než padělání bankovky, dále poukázal např. i na to, že žalobce trestnou činnost páchal jako člen organizované skupiny). Žalovaný také uvedl, z čeho dovozuje, že žalobce představuje aktuální, skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti. Soud se s hodnocením žalovaného ohledně závažného narušení veřejného pořádku ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. Dlužno dodat, že žalobce neuvádí nic konkrétního, v čem se žalovaný mylí, které jeho konkrétní argumenty jsou nesprávné či které jeho konkrétní závěry jsou chybné, eventuálně čím a v čem konkrétně žalovaný nerespektoval judikaturu Nejvyššího správního soudu. Závěrem k předmětné žalobní námitce soud uvádí, že trestná činnost žalobce neprobíhala jen v roce 2016, jak žalobce sugeruje v žalobě, ale i v roce 2017.
19. Soud nemůže souhlasit s žalobcem ani v tom, že se žalovaný nevypořádal s jeho osobní situací (tj. s jeho soukromým a rodinným životem). Ohledně této otázky učinil žalovaný rozsáhlou úvahu na str. 13-16 napadeného rozhodnutí. Žalobce opět shodně jako v předchozích námitkách opět ustává jen ve velmi obecné rovině a neuvádí ničeho konkrétního, v čem žalovaný selhal a které jeho konkrétní argumenty a závěry jsou nesprávné. Soud se opětovně s ucelenou a logicky soudržnou argumentací žalovaného ohledně zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života ztotožňuje a v jednotlivostech na ni odkazuje. Soud dodává, že napadené rozhodnutí neznámá, že žalobce nesmí na území ČR pobývat. Žalobce je občanem EU. Ustanovení § 18 písm. c) cizineckého zákona výslovně stanoví, že *cizinec může pobývat na území přechodně bez víza, je-li občanem EU*. To znamená, že může v ČR pobývat bez jakéhokoli zvláštního povolení po libovolně dlouhou dobu, a to pouze na základě cestovního dokladu nebo průkazu totožnosti.
20. Lze shrnout, že podaná žaloba obsahovala jednak námitky nezpůsobilé k věcnému projednání a jednak námitky k věcnému projednání sice způsobilé, ale formulované ve velmi obecné rovině. Prvně uvedenými se soud zabývat nemohl a těmi zbývajícimi vzhledem k jejich obecné formulaci se mohl zabývat také jen v obecné rovině. K tomu soud odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, ve kterém Nejvyšší správní soud judikoval, že obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Soud tedy v souladu s tímto rozsudkem vypořádal obecné námitky žalobce toliko v tak obecné rovině, v jaké se v žalobě pohybuje sám žalobce.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

21. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.